

садржај

стр.

Увод	3
Стварно право.....	4
Државина	
Појам државине	5
Субјективно и објективно схватање државине.....	5
Субјекти државине.....	6
Премет државине.....	6
Врсте државине	7
Прибављање и губитак државине.....	10
Заштита државине.....	12
Литература	18

Увод

Термин римско право односи се на римски правни систем који је постојао од оснивања римске државе. Сви институти које познаје модерно право у потпуности су преузети из римског права. Неки институти које је овај систем створио су чак доведени до толико ситних детаља да их ни модерно право не преузима у целости јер није достигло тај степен развијености у одређеним правним гранима. Целокупна правничка терминологија је превод латинских оригинала, па се због тога римско право назива и правничком анатомијом. Развој римског права се дели у четири периода који се поклапају са периодима развоја државе :

старо цивилно право

цивилно право

класично право

посткласично или вулгарно право.

Римски правници су правна правила делили на *ius publicum* (јавно право) и *ius privatum* (приватно право). Право се уопштено дели на приватно и јавно право. Израз "приватно право" настао је преводом латинских речи (*ius privatum*). Грађанско право је део приватног права који изучава и уређује субјективна грађанска права и грађанско правне односе, као и положај субјеката у тим односима. Грађанско право је супротно јавном праву, јер је његова основна карактеристика једнакост странака и равноправност њихових воља. Код јавног права постоји однос субординације (потчињавања), јер једна страна – држава наређује, док други субјекат томе мора да се покорава. У приватном праву, чак кад се појављује као једна страна од уговорница држава, обе стране имају потпуно једнака права. Касније са већим уплићањем државе у разне области, почињу да се издвајају нове правне гране.

Термин грађанско право потиче из римског права и већ две хиљаде година се користи за означавање оне гране права која регулише имовинске односе између појединаца у друштву које има робно-новчану привреду. Али није увек било тако. У Риму се ова грана права означавала као "приватно право", док се назив "грађанско" (на супрот "универзалном праву") користи да значи право (читав правни систем) који је доступан само римским грађанима. Када је, 212. год., император Каракала, по правима, изједначио све поданике Царства, назив "грађанско" је постао обесмишљен, јер су сада сви били равноправни, па се све више почиње да користи у данашњем контексту. Касније су овај назив прихватили први модерни грађански законници, па је и назив остао такав до дана данашњег. Синоними за "грађанско право" су: "буржоаско", "имовинско", "приватно", "цивилно". Назив грађанско право је настао преводом латинских речи *ius civile*, оне су означавале право које је резервисано само за римске грађане а не за странце.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com